

طنین آواز وحید تاج بر مزار مولانا

وحید تاج (خواننده کلاسیک ایرانی) شامگاه ۶ مهرماه با همراهی تنبورنوازان «مولانا» در قونیه به صحنه رفت. کنسرت وحید تاج به مناسبت سالروز تولد مولانا به همراه گروه تنبور «مولانا» در قونیه با استقبال مخاطبان برگزار شد و این در حالی بود که به دلیل ازدحام جمعیت بخشی از مخاطبان ایستاده این اجرا را تماشا کردند.

دستگیری مظنون قتل خواننده معروف پس از ۲۷ سال

پلیس لاس وگاس مردی را در ارتباط با قتل خواننده مشهور رپ، «توپاک شکور» دستگیر کرده است.

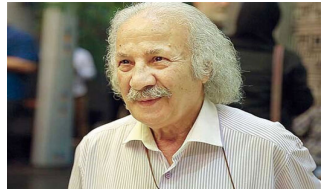
به نقل از بی‌بی‌سی، «توپاک شکور» اسطوره موسیقی هیپ هاپ در سال ۱۹۹۶ در یک تیراندازی در لاس وگاس چهار گلوله خورد و قتل او در سه دهه گذشته همچنان یک معما حل نشده باقی مانده است.

«شهرک» برنده جایزه ویژه داوران جشنواره «تریپولی» لبنان شد

فیلم سینمایی «شهرک» به نویسندگی و کارگردانی علی حضرتی و تهیه‌کنندگی علی سرتیپی در نخستین حضور بین‌المللی خود توانست جایزه ویژه هیات داوران دهمین دوره جشنواره تریپولی لبنان، را از آن خود کند.

آخرین وضعیت جسمی سعید پیردوست در بیمارستان

سعید پیردوست، هنرمند پیشکسوت کشورمان که اخیراً به دلیل عارضه قلبی در بخش مراقبت‌های ویژه تحت نظر بود، امروز به بخش منتقل شد. دختر این هنرمند اعلام کرد: چند روز پیش به دلیل مشکلات قلبی، پدر در بخش آی سی یو بیمارستان پیامبران بستری شدند که امروز خدا را شکر بعد از دو سه روز به بخش منتقل شدند.

منوچهر صهبائی رهبر ارکستر سمفونیک تهران شد

با تقدیم حکمی از سوی مهدی سالم مدیر عامل بنیاد رودکی، منوچهر صهبائی به عنوان رهبر دائم ارکستر سمفونیک تهران معرفی شد.

این بازیگر را فقط با «آرایشگاه زیبا» شناسید!

شد، علاوه بر مهین دیهیم، رسول نجفیان، حسین پناهی، آتش تقی پور، حسن مهمانی، محسن یوسف‌بیک، رحیم بقایی، حسن پورشیرازی، علی طالب‌لو، مژگان طریقی، بیوک میرزایی، علی زرینی و مینا هوشیدری بازی کرده بودند. مهین دیهیم در هشتم مهر ماه سال ۱۳۸۰ در سن ۷۶ سالگی درگذشت. پیکر او را در قطعه ۱۶ ردیف ۱۲۲ شماره ۴۴ به خاک سپردند *عکس‌های این گزارش برگرفته از کتاب «فرهنگ تئاترهای تلویزیونی» (عباس جهانگیریان) است.

نمایش تلویزیونی که دیهیم در آن بازی کرده، یک سال بعد شکل گرفت. «آسانسور» ساخته رسول نجفیان و با بازی خود این هنرمند، در فضای یک اداره می‌گذشت. اولین روز کار یک کارمند جدید مصادف شده بود با خراب شدن آسانسور و گیر کردن رییس در آسانسور. کارمند درصدد پیدا کردن میله‌ای است که بتواند در آسانسور را باز کند و با انجام این کار مورد تشویق قرار می‌گیرد و همین مساله غضب سایر همکارانش را برمی‌انگیزد. در نمایش تلویزیونی آسانسور که در دو قسمت تولید و پخش

فیلم، سریال و تئاتر شبکه اول در مدت زمان حدود دو ساعت ساخته شد. علاوه بر مهین دیهیم، عزت الله مقبلی، توران مهرزاد، حسین امیرفضلی، آزیتا لاجینی، محمد قاسم دوست و حسین محب‌اهری در این نمایش بازی می‌کردند. داستان این نمایش مانند بسیاری از تولیدات تلویزیونی آن دوره، موضوعی خانوادگی را دنبال می‌کرد و درباره عموم‌رضی ریش سفید محل بود که همه اوقاتش را وقف کمک و راهنمایی اهل محل کرده بود اما کم کم متوجه می‌شود که باید به روابط اجتماعی‌اش تعادل ببخشد. دیگر

برخوردار بود و به تبع چنین نگاهی، نمایش تلویزیونی و هنرمندان این حوزه هم سهم عظیمی از تولیدات را به خود اختصاص می‌دادند. و البته این در حالی است که در دو دهه اخیر به مرور تئاتر در تلویزیون کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر شد تا جایی که در سال‌های نسبتاً طولانی چیزی به نام تله‌تئاتر در تلویزیون نداشتیم. در یکی - دو سال اخیر هم به‌رغم وعده‌هایی برای بازگشت این ساختار مهم و جذاب به تلویزیون و راه‌اندازی مرکزی به نام سیم‌رغ، اما

عملاً هنوز نمایش به جایگاه اولیه خود در سیم‌بازنگشته است. اما بازگردیم به «مهین دیهیم» و مناسبتی مرتبط با این هنرمند که انگیزه نگارش این گزارش ایسنا شد. دیهیم سال ۱۳۰۴ به دنیا آمد و بیست سال بیشتر نداشت که در نمایش «تاجر ونیزی» بازی کرد. کمتر از ۳۰ سال داشت که وارد سینما شد و چند دهه در دنیای تصویر مشغول به کار بود. حضورش در تلویزیون در حقیقت پس از پیروزی انقلاب شکل گرفت و تا اوایل دهه ۷۰ ادامه داشت.

در میان کارهای تلویزیونی این بازیگر که تعداد چندانی هم نیست، دو تله‌تئاتر مشاهده می‌شود که یکی را حسین پناهی نویسنده‌ی و کارگردانی کرد و دیگری را پناهی نوشت و رسول نجفیان کارگردانی کرد.

«یک گل و بهار» نوشته و ساخته حسین پناهی، سال ۶۳ در گروه

مهین دیهیم را بسیاری از جوان‌های امروزی به واسطه تکرار چندباره سریال «آرایشگاه زیبا» می‌شناسند؛ اما سال‌ها قبل از اینکه مرضیه برومند تصمیم به ساخت چنین سریالی بگیرد و مهین دیهیم را در کنار بزرگان دیگری چون رقیه چهره‌آزاد، مهری ودادیان و مهری مهرنیا مقابل دوربین این مجموعه به‌یادماندنی بیاورد، این بازیگر چند دهه بود که تجربه بازی در سینما و تئاتر را از سر گذرانده بود و در چند تله‌تئاتر هم بازی کرده بود.

تله‌تئاترهای دیهیم اما چند دهه بعد از رفتن این بازیگر روی سن تئاتر و مقابل دوربین فیلم‌های سینمایی شکل گرفت. با پیروزی انقلاب در اوایل دهه ۶۰، ساخت نمایش‌های تلویزیونی در صداوسیما قوت گرفت و به واسطه‌ی چنین رویکردی بسیاری از بازیگران سینما و تئاتر برای از سرگیری کارهای هنری‌شان، مقابل دوربین‌های تلویزیون رفتند.

دیهیم از آن دسته افراد بود و به واسطه چنین تصمیمی، دو نمایش تلویزیونی به نام‌های «یک گل و بهار» (۱۳۶۲) و آسانسور (۱۳۶۳) شکل گرفت. در ابتدای شکل‌گیری صداوسیما جمهوری اسلامی ایران، دو شبکه اصلی - یک و دو - برنامه تولید و پخش می‌کردند و البته شبکه یک سیما دارای گروه «فیلم، سریال و تئاتر» بود؛ این، یعنی تئاتر از جایگاهی ویژه در تلویزیون

واکنش عباس رافعی به جایزه نرگس محمدی

این نقش ویژگی‌هایی داشت که به نظرم نرگس محمدی برای بازی آن مناسب بود، در حالی که شاید دلیل ناکامی بسیاری از فیلم‌هایی را که از زاویه عدم باوپذیری صدمه می‌خورند، بتوان در انتخاب غلط بازیگرانش جستجو کرد.

رافعی با اشاره به اینکه «پس از این جایزه، وقتی فیلم‌های دیگر را مرور کردم به یاد آمد که بیشتر بازیگران زن در آثارم موفق به دریافت جایزه شده‌اند» ادامه داد: شقایق فراهانی در فیلم «پروانه‌ای در باد»، مریلا زارعی در فیلم «آفتاب بر همه یکسان می‌تابد»، ساره بیات برای «فصل فراموشی فریبا» و نرگس محمدی برای فیلم «سلوک» بازیگرانی بودند که جایزه‌های

این نقش ویژگی‌هایی داشت که به نظرم نرگس محمدی برای بازی آن مناسب بود، در حالی که شاید دلیل ناکامی بسیاری از فیلم‌هایی را که از زاویه عدم باوپذیری صدمه می‌خورند، بتوان در انتخاب غلط بازیگرانش جستجو کرد.

رافعی با اشاره به اینکه «پس از این جایزه، وقتی فیلم‌های دیگر را مرور کردم به یاد آمد که بیشتر بازیگران زن در آثارم موفق به دریافت جایزه شده‌اند» ادامه داد: شقایق فراهانی در فیلم «پروانه‌ای در باد»، مریلا زارعی در فیلم «آفتاب بر همه یکسان می‌تابد»، ساره بیات برای «فصل فراموشی فریبا» و نرگس محمدی برای فیلم «سلوک» بازیگرانی بودند که جایزه‌های

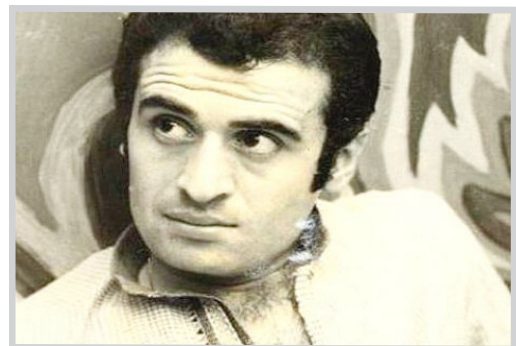
این آلبوم مشهور به دلیل مرگ خواننده‌اش ناتمام ماند!

افشین مقدم ۸ مردادماه ۱۳۲۴ در تهران متولد شد. موسیقی را در دوران کودکی زیر نظر «عطاالله خرم» آموخت. افشین مقدم، کارمند سابق بانک ملت بود و قصه خوانندگی او از آنجا شروع می‌شود که افشین مقدم در تراس رستوران «لوکس طلایی» در نزدیکی شمیران آواز می‌خواند.

سعید دبیری، ترانه‌سرای بسیاری از قطعات مجموعه «زمستون» می‌گوید که یک روز به این رستوران رفت و با افشین مقدم آشنا شد. سعید دبیری ترانه «زمستون» را

سرود و از افشین مقدم خواست تا آن را به همراه چند ترانه دیگر اجرا کند. آنها ترانه‌ها را در استودیو «بل» ضبط کردند و در زمستان سال ۱۳۴۸ آلبوم «زمستون» منتشر شد و این مقدمه‌ای بود که اسم افشین مقدم بر سر زبان‌ها بیفتد.

افشین مقدم و زمستانی که به آخر نرسید

«هجرت» را که نصفه کاره مانده بود، ضبط کند. به او گفتیم که وقتی برگشت، می‌تواند سر فرصت به استودیو بیاید اما او که انگار از مرگش خبر داشت، قبول نکرد.

آلبوم خوانده نشد. سعید دبیری در این باره می‌گوید: «قبل از سفر شمال، شب آخری که افشین در تهران بود به استودیو «بل» آمد و به ناصر چشم‌آذر اصرار کرد که آهنگ